AUSTAVINDEN

ORGAN FOR VIDREK GRENDELAG

Julen 1993

Gammelskolen ved juletiden

Potetopptaking

Bygda vår ble atter en gang diskutert i avisene sine spalter, både til sorg og glede. Vi mangler desverre den første som kom inn på Dagens telefon i Fremover, men det hele gikk ut på at det var blitt tatt opp potet en søndag formiddag mens mandags formiddag var det ingen som arbeidet. Dette irriterte Dag Løvslett, men han fikk svar på tiltale og særlig han som tok fram diktet til Arne Paasche Aasen er hvert å merke seg.

FREMOVER

- Jeg ble mektig irritert da jeg leste hva Dag Løvslett sier i denne spalte om at folk på Vidrek sto i potetåkeren i kirketiden søndag, men ikke i arbeidstiden mandag, sier Grete Bugge i Narvik.

- Kan ikke Løvslett tenke seg at de som sto i åkeren søndag, gjorde dette i sin fritid, og at de mandag måtte til sitt arbeid?

- Dessuten lever vi i 1993, og folk må få bruke fritiden sin til hva de vil, enten de vil i åkeren eller i kirken, mener Grete.

- Til Dag Løvslett vil jeg si at alle er ikke hjemmeværende bønder. De fleste må i annet arbeid fra mandag til fredag, sier en Narvikmann på telefonen.

Det blir tidlig mørkt nå om kveldene, og da må søndagen også brukes i potetåkeren, selv om man aller helst ville vært på fjellet.

Og kristenfolket sjeneres vel ikke av dette. De er jo i kirken! sier han.

– Det er ikke uvanlig at folk har så lang arbeidsuke at de blir nødt for å ta i bruk søndagen til å ta opp potetene, sier Asle Solheim fra Ballangen. Han reagerer sterkt på en innringers kritikk mot at noen hadde brukt søndagen til nettopp det. Og Asle har tatt fram et dikt fra Arne Pasche Asen for å forklare hva han mener.

Diktet heter «Høy skal i hus», og går slik:

Ola Nordigar'n dro høy i hus –
skjønt det var kjerketid
For han tenkte: De'e tørt nå,
blir det regn, så er det ille.
Men for dette fikk han klander
av den strenge kjerringa si:
«Du skal holde hviledagen
hellig»,
gneldra hu Mathilde

«Det er sant nok», svarte Ola
«En bør holde Herrens bud.
Hvis han ser meg nå så trur jeg
han er mer enn vel fornøyet.
Heller sitter jeg på høylasset og
tenker på min Gud
enn jeg sitter under prekestol'n
og engster meg for høyet».

– Jeg håper dette er ord som også kan få Dag Løvslett til å innse at «røde dager» på kalenderen i enkelte tilfelle brukes til annet enn å gå i kirke, og at han kan avholde seg fra den sorten kritikk som han framførte i Dagens telefon, sier Asle Solheim.

Takk for sist

Et helt år er gått siden sist, mye vatten har rent i havet siden da, men jula e her igjen, det e et faktum, enten vi nu e godt forberedt eller den kommer som på ho kjærringa dokker vet. Også i år har vi klart å rote sammen et lite blad, det e ikke så tjukt, men likevel: Vi håpe dokker finner noe som kan være av interesse. Bladet e i hvert fall her nu. Noen tradisjoner får vi prøve å holde på i disse travle tider. Og skulle det være noe dere savner så er vi selvsagt glad for tips og bidrag til neste nummer. Det kommer neppe før til neste jul, så dokker har god tid.

Det er ikke så lett å tyne så mange visdomsord ut av en sliten studenthjerne her æ sett aleina på en datalab på Høgskolen i Harstad. Resten av studentan har allerede tatt juleferie. Det skal æ også gjøre når bladet er sydd i hop og klart for trykking.

Æ vil takke de som har bidratt til dette nummeret, både Anita og Anne-Berit som har vært sammen med mæ i redaksjonen, og til alle de andre flittige penner i bygda.

Til slutt vil æ ønske alle leserne ei god og fredelig julehelg, og æ håpe at det nye året vi snart går inn i blir et godt år for oss alle.

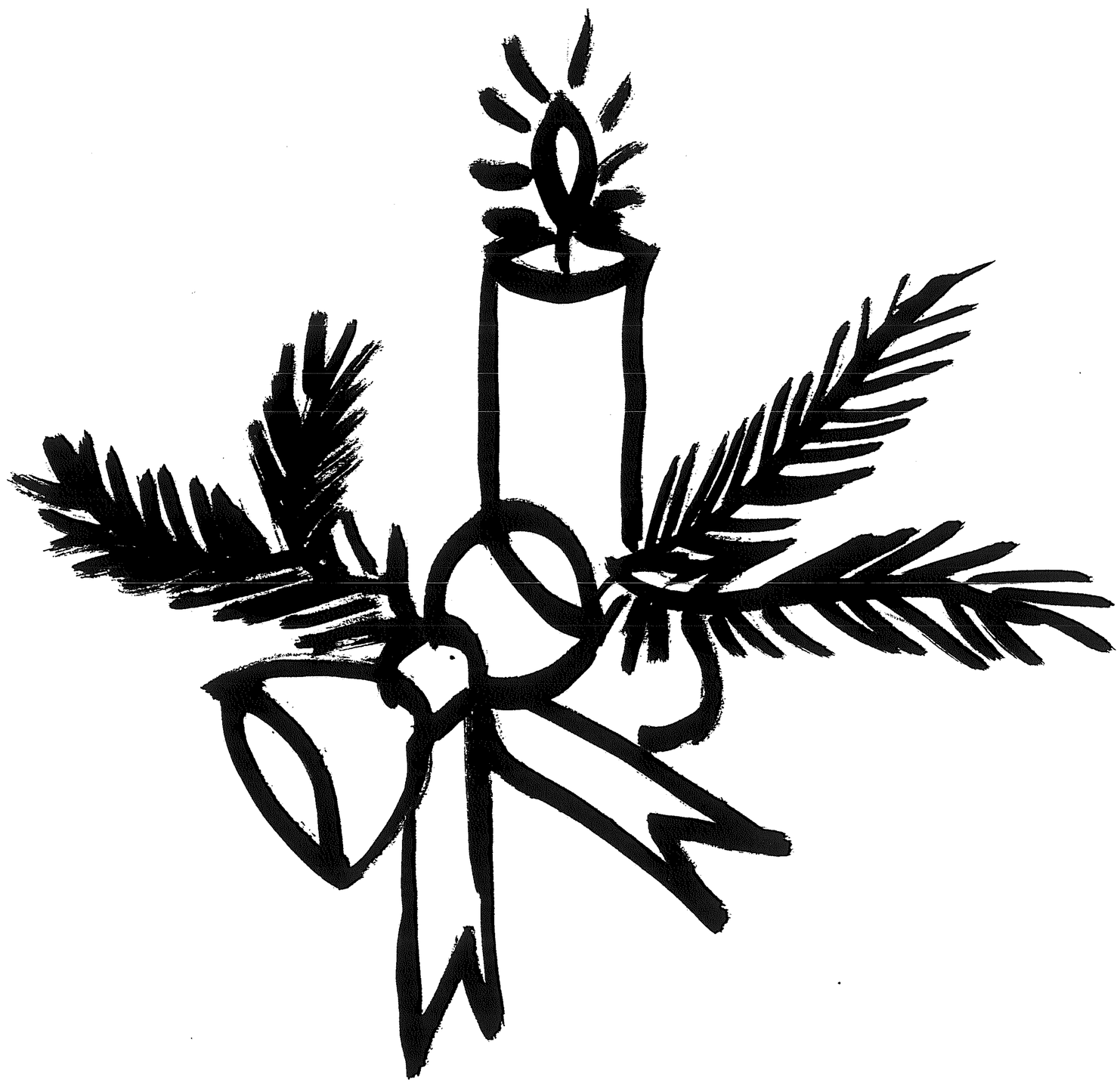

Minne om Petra Kristensen

Ved påsketider i år døde ho Petra - 5.juni ville hun ha fylt 95 år. Hun ble født i Lofoten i 1898. Da Petra var 10 år gammel flytta familien hit til Virak - i 1908.

Det er så mange ting man kan minnes om et menneske - selv har eg jo bare ho Petra en kort del av hennes liv - et liv som har vært innholdsrikt.

Ho måtte tidlig ut i arbeid, noe som var vanlig dengang. Som mange andre unge, drømte ho Petra om å reise ut i verden. Det var Amerika som lokka. Her i landet var det jo ganske trange kår og mye slit for ei ungjente med huspost. Og drømmen ble virkelighet - ho reiste te Amerika i 1922, - og en ny verden åpna seg.

Noen måneder før ho Petra døde, fortalte ho ganske detaljert om tida før ho reiste, om overfarten og oppholdet i Amerika som varte i 2 år. Også om turen hjem igjen - til han Håkon som venta på ho der hjemme. Heile historia er som et eventyr. Det var jo ganske spesielt at ho kom tilbake til gamlelandet, de fleste andre som reiste ble jo "over there". Men ho hadde jo lova han Håkon det, og et løfte er et løfte! Men ho sa nåkka som er ganske viktig; "at hadde eg ikkje reist te Amerika da, så hadde eg aldri fått fred - da hadde uroen og reiselysten alltid vært der".

Men ho reiste hjem og slo seg til ro. Høsten 1924 gifta ho seg med sin Håkon Kristensen fra Saltvika. De dreiv et småbruk, og det er blitt meg fortalt at de jobba særdeles godt i lag. Petra var med på alt arbeid ute, i lag med han Håkon.

Opp i gjennom åran var det mange barn som fikk komme å bo hos ho Petra og han Håkon, - for kortere eller lengre tid. Det var i tilfeller der foreldrene var sjuke, eller på annet vis ikke klarte å ta seg av barna sine. Så en stor og viktig samfunnsinsats ble gjordt - som det står respekt av. De fikk ingen barn selv - men Lill ble adoptert og bodde hos dem fra hun ble født.

Ho Petra var veldig glad i fugler og dyr, og trivdes ute i naturen. Og mye rart fant ho på sine turer i skog og mark, og i fjæra. Fantasien var det ingen ting i veien med, og det resulterte i mange flotte kunstverk i stua.

Man kan vel ikke komme utenom den engelske båten "Hardy"s forlis i fjæresteinene på Virak under krigen. Ettersom ho Petra beherska engelsk, var det henne de tok inn hos i første omgang. Og mannskapet på båten ble godt mottat med mat og klær - selv om det akkurat da ikke var så flust med verken det ene eller det andre. Og det var noe disse "Hardyguttene" aldri glemte. Kontakten med enkelte av dem hadde hun helt til det siste, og det betydde mye for henne.

I 1972 reiste hun og Lill til London og var med på et gjennforeningsminne for "Hardy". det ble da gjordt stor stas på henne.

Etter Håkon døde bodde hun i mange år alene - men ho hadde katt, og mye selskap i den. Og fuglene passa ho godt på -fuglebrettet sto rett utafor kjøkkenvinduet.

Ho var altid så glad over å få besøk - og det er godt å føle seg velkommen. Men man måtte ha god tid. Tid til å prate og lytte, drikke kaffe og vare i lag ei stund. Så det var som et pusterom fra den travle hverdagen - å sette seg ned hos ho Petra og følge hennes rytme.

En ukuelig optimist - ho ville bo hjemme og klare seg sjøl, så lenge som mulig. Og med god hjelp fra ho Lill, som alltid stilte opp, så kunne ho bo i det lengste i heimen sin som hun var så knytta til. I lag med katta og fuglan utenfor vinduet.

Den siste tida tilbrakte ho på Narvik Sykehus, og de siste dagene på Narvik Sykehjem. Et langt liv ebba ut - og med det et menneske som jeg for alltid vil huske spesielt godt, og som har betydd mye for mange.

Arna Flønes

En virkelig venn

En venn - er et menneskehjerte
som banker i takt med ditt
en venn er en menneskesjel
som sørger når du er falitt.
En venn - er en venn i nøden
en trøster i svarteste stund.
En venn - er et dyrebart eie
glem ikke det et sekund.
Til en venn kan du altid komme
med sorger og gleder du har.
En venn vil deg alltid hjelpe
han holder deg aldri for narr.
Derfor vern om den skatt du har
i en virkelig venn.
En venn det er vondt å miste
du finner han sjelden igjen.

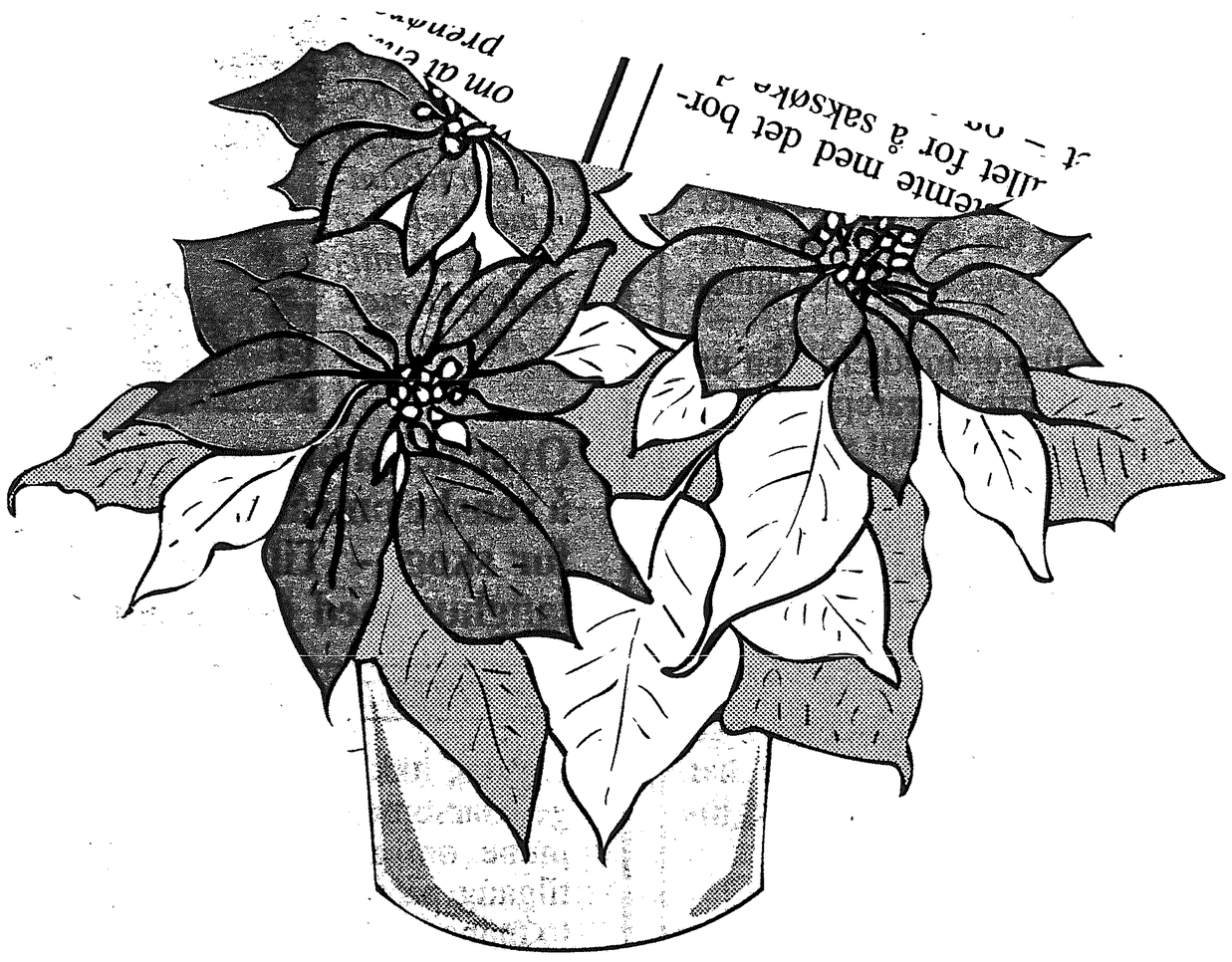

TIL FJELLS

Vi er en familie som titt og ofte pakker sekken for å gå til fjells. Det har blitt mange turer etterhvert, men de aller fleste foregår i sommerhalvåret.

Søndag 21. november var det et kjempefint vær. Sola er jo borte men det kjempefine rosa farger på himmelen og på de høyeste toppene kan en enda se skinnet av sola.

Denne dagen ble det bare en dagstur, det er faktisk lyset som er den største hindringen for dagen er så kort. Vi kom oss nå avgårde og pakket sekken med matpakke og litt frukt.

Idun og Silje tok en sekk hver og i disse ble skøytene puttet, ja, faktisk skøytene. Svein hadde vært oppe tidligere og sett at det var kjempefin skøyteis.

Oppe på hytta kom skøytene på i full fart, isen var kjempefin og jentene koset seg.

Vi fyrte nå opp i ovnen og fikk satt over kaffekjelen og matpakken ble tatt fram. Ropte på jentene og etter en stund kom de, men hadde det så travelt at de ikke hadde tid til å ta av seg skøytene mens de spiste.

Ned på isen bar det med dem igjen og der var de til vi gikk ned, særlig Silje syntes det var topp for hun var den som hadde gått minst på skøyter før.

En fin søndagstur litt uten om det vanlige.

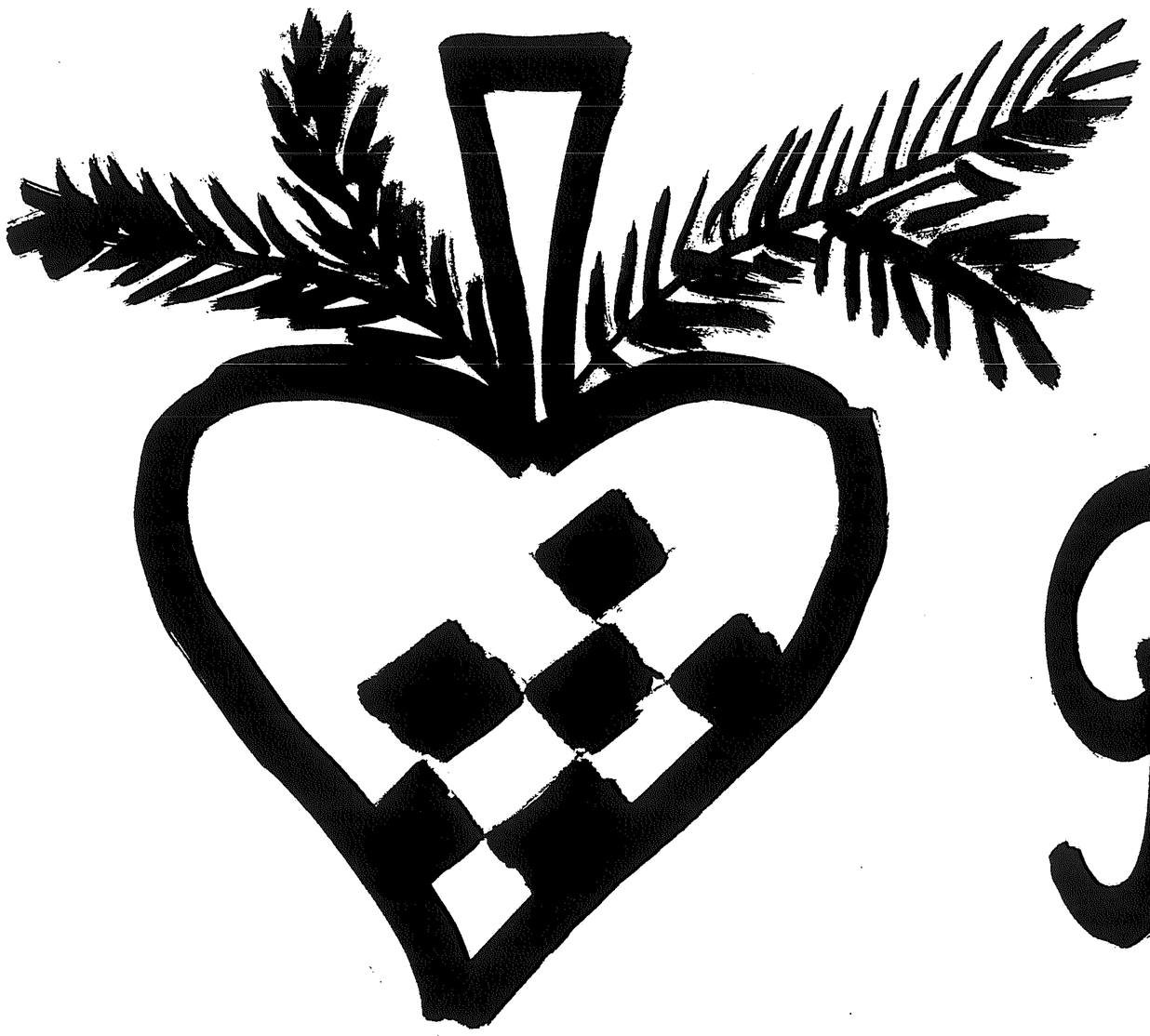

God Jul

DEN STORE AMERIKANSKE INVASJONEN

HELLO ANNA! (Telefon fra California).
How are you? (Korleis står det til?)

..... Ja, kor mange har tenkt å komme? Well, I think we will be sixteen. (Me blir 16) Sixteen ??!!..... OK - we have a big barn! (me har eit stort fjøs)

Ja, så var det bestemt, det var bare å hoppe i det. Me hadde drive med slik reklame for Nord-Norge, at hadde me sagt A, så fekk me seie B.

Alle dei som skulle koma var i min familie, og eg hadde truffe nesten alle saman før, kjempetrivelige folk.

Og me satte i gang. Bakte 25 brød og fekk gode naboer og venner til å bake kaker. Fekk kjøpt fesk av han Kåre (torsk -lutefisk - røykalaks). Fekk tak i sengeklede, madrasser, stoler og bord til ute og innebruk. Og koppar og kar frå Saniteten. Nok ein gong velsigna å ha gode naboar og gode venner.

Bilar måtte me ha. Lånte ein Ford minibuss frå US Car og Cycle i Ballangen. Plass til 10.

Og etter å ha talt over antall sengeplassa på "farmen", fann me ut at det nok ikkje vart plass til oss. Så då måtte me låne campingvogn som me kunne ligge i.

Tida nærma seg. Best å ordne med litt middag til å ha i frysa. 30 liter lapskaus (levde på lapskaus tel langt ut på hausten). Menyane var klare. Program måtte lages, mest mogeleg måtte dei få med seg.

Så kom den store dagen!
Med avgang frå forskjellige plassar i USA; California, Winsconsin, Colorado kom dei direkte til Evenes.

Dei var ein snartur innom Oslo og besøkte Gaute sine foreldre og fekk mykje god mat der, dei var overbegeistra. I Oslo var det varmt og godt.

Men da dei kom av flyet i tynne bluser og lette kjola fekk dei nok sjokk. -Og snø på fjella! (Eg hadde sagt dei måtte kle seg godt!)

Doningane stod klare utanfor Airport`n (flyplassen). Bussen, ei stasjonsvogn og ein Pick-up til bagasjen. Og så all den bagasjen!! Han Geir som tok seg av det, han lempa og lempa og lempa og trudde ikkje sine eigne auger. Eg er sikker på at han trudde dei skulle flytte for godt. Det var ein kjempehaug på planet.

Og ho mor var spent. Ho hadde stekt opp et hundretalls vaffelplater, og huset var reint og fint. Sengene var ferdig oppreidd (Hotel Gjerdehaugen) i nyhuset og gamlehuset.

Kl. 01 kom dei. Å, nei, å nei. So nice, so nice,- welcome, welcome!! So cold! How could the grass be so green (korleis kan graset vere så grønt!) Det vart ei rørande stund å få dei alle hit. Men så mange!!!! Inn måtte dei i full fart, og måtte fyre. Alle kvinnfolka stod framfor ovnen og varma seg.

Vaflene smaka godt. Og så blei det ein liten prat før romfordelinga tok til. På golvet i nystua på loftet skulle det ligge fem kjærringer (kan tru dei hadde det artig der). I ein suite i gamlehuset plasserte me Sherrifen m/frøken. Det falt i god jord. Da dei for sa han: Leave it like this till I come back! (la det stå slik til eg kommer tilbake).

Dagen etterpå vart ein sovedag, med frokost frå kl. 11 - 14. The laidies (damene) satt på kjøkkenet og i gangen og venta på å koma på badet,- i nattserken! Køen vart lang, må forstås, sjøl om utedoen og Gunn sitt tørrklosett var gode å ha. Og den som var fyrst oppe fekk dusje først.

Asbjørn og Oddmund måtte gøyme seg den fyrste dagen. Men da ein skikkeleg sheriff hadde herja litt med dei og dei hadde fått diverse amerikanske gotta, da smelta dei.

Men for Øyvind spela det ingen rolle, han hadde nettopp lært seg å seie dad... (på amerikansk er det pappa. -At det er noko alle barn seier er ein annan sak....).

Og han gjekk frå fang til fang med alle slags parfymelukter. Og at det var vanskeleg å få i han vanleg mat i dei dagane var vel ikkje så rart, når han til stadighet vart putta full av "goods" (gotta) - Eit stort smil heile tida.

På fredag var det på tide å sjå seg om. Etter ei solid frokost, med riste brød m/syltetøy og pannekaker! Skikkeleg amerikanske pannekaker (hadde med seg ein sekk med pannekakemix). Og så lønnesirup og smør. Det va godt! Så her måtte eg sette meg ned og blei servert på amerikansk vis.
Skikkeleg stemning ved kjøkkenbordet.

Ja, det var turen, ja. Byen skulle oppleves. Damene handla (bare 3 mannfolk) og handla lusekofter og folkemusikkasetter. Og me hadde picnic på parkhalltaket med medbrakt mat og kaffe. I fint solskinn. Heilt topp for dei!

Så var det heim og ete kokt sjørøye m/ tilbehør,- Det falt i god smak. Og litt vin før. - Eg fekk servert eit glas m/ vin da eg var på badet og stelte Øyvind,- m/ isbiter i....

Kveldane vart seine og latteren stod høyt i taket,- for ein gjeng! Og etter dei hadde vore her eit par dagar, hadde dei gåveutdeling. Og det var ikkje småtterier. Augene til Asbjørn og Oddmund var større enn på Julekvelden!

Laurdagen kom og me for på Bjørnefjell og så på Hørnell's bildeserie. Da var det fleire som hadde tårer i augo, så flott syns dei det var. Den flotte naturen! Så åt me lunch på hotellet der. Dei tok toget nedatt og fekk sjå Rombakken. Det var visst litt nytt for dei som kom frå slettene i Winsconsin!
Denne dagen åt dei lutefisk hjå nokre venner av oss, med akevitt og øl. Det falt i smak. Kåre-lutefisk - det var fleire av damene som lura på om han Kåre var gift.....

Nokre av dei tok seg tur nattestid til og gjekk til Hellidagsvannet eit par gonger. Dei fekk sjølvsagt ikkje sove i lyset her. Trur nok fleire hadde sine livs opplevelser da.

Søndagen for me til Efjorden og feska. Fekk låne ein fiskebåt med skipper og var ute i fleire timar. Då blei det knipsa med fotoapparatet når Anna (eg) fekk ein liten torsk.

Så åt me saltkjøtt på Grendehuset på Skarstad. Det falt visst også i smak. Dei syntes naturen va så flott og mange av dei hadde aldri vært på sjøen før, så dei blei nok første og siste gongen, sa dei.

Mandagen var kanskje den mest spesielle. Med fint vær også og varmt. Då for me til Sørsjomen og fann oss ein plass i fjæra, Gaute laga bål, koka kaffi og me åt av all den gode maten. Dei hadde med seg ein forstørra skinkeboks med 5 kilo skinke i. Den varma dei på morgonen. Så hadde me tjukke skiver på brødet med senep på, Nam, nam + Liv sine fromasjkaker og røykalaks frå Kåre. Trur du me hadde det bra, eller?

Litt pengar klarte me å loppe dei for medan dei var her og. På laurdag før vi skulle til Bjørnefjell gjekk me på Sanitetsforeningens basar på Grendehuset. Det hadde dei sansen for. Eg hadde instruert dei og sagt at Saniteten hadde lånt oss utstyr, så nå måtte dei kjøpe lodd, og det gjorde dei visst. Så gleda var stor då ein av dei vant svømmeføtter.... Og ein av damene vant lilla selbuvotter + panneband!. Så vart det ein kaffikopp. Og salgsboden vart fort tømt!

Ja etter alle takkebreva i haust var nok folk fornøgde. Og dei sa det var spesielt fint her nord. Dei var ein tur til Bergen etterpå og til Telemark og hadde "slektsstevne" der. Og det var nok spesielt for dei som ikkje hadde møtt den norske slekta si før.

Så var det tid til avreise. Dette hadde vore uverkeleg for både dei og oss, og det var trist når dei for. Så satt me att med 30 liter lapskaus. Det blei tomt, tru de meg!

Men det kunne ikkje bli så vellukka utan alle våre gode naboer, her i bygda, så takk ska de ha! Med dette ynskjer eg dykk ei riktig god Jul og eit Godt Nyttår.

Anne Berit og Gaute.

Turmarsj

Søndag 26.september ble bygdas første marsj avviklet. Det var Virak Sanitetsforening som stod bak ideen i forbindelse med "Sanitetsuke".

Starten gikk fra grendehuset og det var to løyper på 2 og
4 km, til Gjærhaugsvingen og ut til elva. Startkontigenten gikk til sanitetens arbeid, men vi fikk alle en refleks hver.

Været var fint så det var hele 52 stykker som deltok, noen snudde faktisk også da de hørte at løypa gikk etter E6. Dette er vel noe som kan forandres på et annet år slik at de som ønsker det kan ta turen ut i marka.

Etter marsjen ble det servert kaffe og kaker så det ble litt sosialt samvær også. På startnummrene ble det trukket ut noen premier og ungene fikk seg en ballong.

Et fint tiltak som vi gjerne er med å støtter ved en seinere anledning.

Anita

ANKENES SANGKOR

Ankenes sangkor gjestet Vidrek Grendehus - søndag 5. desember. De leverte flott sang og høstet stor applaus av de fremmøtte. Det var kaffeservering og loddsalg, og det kom inn kr. 1000,-på loddsalget. En sjekk på kr. 500,- ble overlevert koret, som takk for innsatsen. Kanskje får vi flere besøk av koret, de syntes i alle fall at vårt kjære grendehus - var utmerket åsynge i.

Arna

DET BLIR
JULETREFEST PÅ GRENDEHUSET
SØNDAG 2.JANUAR KL. 17.00
TA MED MATFAT OG NISSEPAKKE
VELKOMMEN!

Litt kultur historie

I den tiden Austavinden har kommet ut er forskjellige ting som omfatter folk og bosetting i denne bygda vært omtalt. Men så vidt en kan minnes så har ikke "gammel - skolen" vært nevnt.

Med en liten omskrivning av julesangen så kan en si at "tider har kommet tider har henrullet, slekt har fulgt slekters gang", så også her på Vidrek. Likevel er det nok flere i dag som ikke kjenner til denne skolen, og langt mindre sett den.

Geografisk stod den de familien Torstein residerer i dag. Selv om årstall og datoer tar til å bli litt usikre så menes det at den ble oppført i 1909, og fungerte som skole frem til krigstiden. Da ble den rekvirert av de tyske okupasjonstroppene og brukt som kaserne til krigen var slutt.

Innvendig var den da merket av denne tiden, men ble rengjort og en smule restaurert av bygdefolket. Siden da og til den ble revet i 1952 og flyttet til Øyjord, ble den brukt til det som i dag nevnes som grendehus. Ungdommen danset der på lørdagskvelden, og presten prekte der på søndags formiddag.

Om dette blir som tenkt, så skal det i bladet finnes en skisse, et forsøk på å vise skolen og plassen rundt. Huset i bakgrunnen rommet vedsjå samt gutte- og jentedo. I vedsjåen ble favnveden som kommunen kjøpte inn lagret. Det var guttenes arbeide i friminuttene å sage veden i høvelige lengder. I klasserommet stod en tykkmaget rundovn, så her trengte en bare å kappe skiene i to deler. Til kammerset, som læreværelset hete den gang, og som var utstyrt med komfyr måtte favnvedskia deles i tre og klives. På denne komfyren ble det kokt kaffe og sjokolade ved festlige anledninger. Ellers ble vel vaskevannet varmet her.

Ja, vannet var en sak for seg. Det måtte pedellen, bl.a. ho Ingeborg på Bakkan, bære fra Nisjedalselva. Dette var i tuberkulosetiden da vassbøtta og drikkevannsausa fikk avløsning. Sanitetsforeningen anskaffet en drikkefontene, som ble montert i klasserommet. Kilden var en tanke oppe på veggen som rommet to bøtter, og måtte fylles hver dag.

Lekeplassen som hadde beholdt sin naturlige utforming ble benyttet til så mangt, allt etter årstidene. De seneste årene var det to delt undervisning, tre uker storskole og to uker småskole, så på lekeplassen var det alltid liv og rørelse. Åslå ball, samt lekke sissen var vel av hovedidrettene. Om vinteren var snen et kjært materiale. Når våren kom og sola tinte jorda var knivkasting populært. Da hoppet jentene paradis, eller spilte ball mot solveggen.

Bak uthuset var en forhøyning som dannet en festning for innepartiet, og som skulle inntakes av utepartiet. Gutteflokken var delt i to. Når den siste av innepartiet var kastet ut, ble rollene byttet. Her kunne det fra tid til annen flyte neseblod.

Gammelskolen

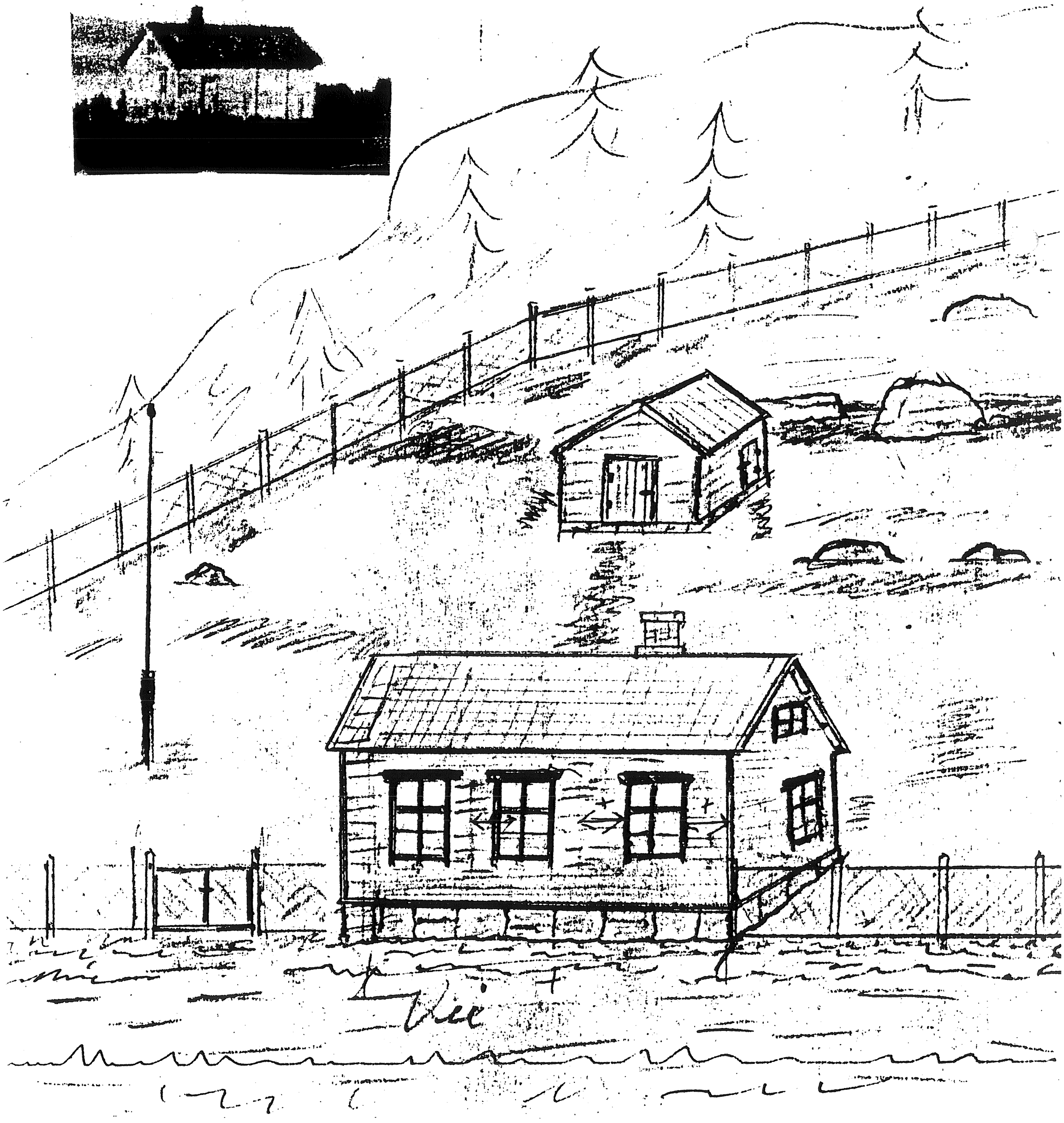

De to steinene til høyre på skissen var en tollkrysser på full fart etter en smuglerskute. Når disse var fullt bemannet kunne det også her gå friskt for seg. I den tiden trengtes det da heller ikke aktivitører eller innkjøpte leker for å få tiden til å gå.

Flaggstangen hadde han Rones Larssen fra Holtvika laget. For dem som ikke kjenner til han Rones, så var det bestefar til dagens Agnar. Dette med å lage ting til fellesskapet synes derfor å ha gått i arv. Stangen blei reist på dugnad om kvelden 16.mai en gang i 30 årene. På oppfordring av ho Elisabeth Indregard senere Åsheim, som alltid var primus motor ved slike anledninger ble det dagen etter ropt hura for han Rones. Og det var nok den eneste lønnen han fikk. - Ho Elisabeth ja, juletrefestene hennes var vel et av de fineste minnene mange unge tok med seg ut i livet.

Her på denne skolen fikk to generasjoner sin barnelærdom. De siste 20 årene var ho Elisabeth Åsheim stort sett enelærer her. Hun rakk da også og skolere en god del av disse tidligeregenerasjonene, iberegnet tiden på Åsheim og i nyskolen.

Utrolig nok så har det ikke vært mulig å finne et skikkelig bilde av denne bygningen. En enkel skisse av grunnflaten som ble funnet på Gjærhågen viser innvendig mål på 15 ganger 10 alen. Bildet som er innfelt er klippet ut av sitt rette sammenheng og fire ganger forstørret. Dette viser baksiden av huset.

Vi vet at det blandt Austavindens lesere finnes flere med benådede evner innen tegnekunsten. Ved hjelp av skissen og gjerne egen hukommelse kunne kanskje noen lage en skikkelig tegning. I glass og ramme ville den bli hengt opp på grendehuset blandt gamle klassebilder, til allmen beundring.

Noe honorar kan en ikke love, men skulle det være en utflytter ville det kanskje bli reist en byste av vedkommende her i heimbygda.

Selvsagt kunne det være uendelig mere å berette fra denne skolestua. Det finnes enda mange oppegående førkrigsunger rundt om i landet som sikert har minner som de kunne bidra med i Austavinden, til nytte og glede for de nye generasjoner. Dette er tross allt en svært viktig del av bygdas kulturhistorie. De har i så fall god tid på seg, nytt nummer kommer neppe før til neste jul.

Så står det bare igjen å ønske alle Austavindens lesere borte og heime en trivelig jul, og et godt nytt år.

Albert Olsen

Som de fleste leserne sikkert har observert på bladets forside har Torgunn Olsen allerede laget en juleverson av tegningen, men det betyr selvsagt ikke at ikke andre er hjertelig velkommen med sine bidrag.

Red.

IDUNS BARNESIDER

Vitser:

Per: Kan jeg få kjeft for noe jeg ikke har gjort?
Lærer: Selvfølgelig ikke Per.
Per: Jeg har ikke gjort matteleksa.

Lærer: Lise kan du si meg hva vind er.
Lise: Det er luft som har hastverk.

Gåter.

1. Hvorfor går elefanten så stille forbi medisinskapet?

2. Hvordan kan jeg se at det har vært en elefant i kjøleskapet?

3. Hvilken kopp kan ingen drikke av?

4. Hva er likheten mellom et tre og en jeger?

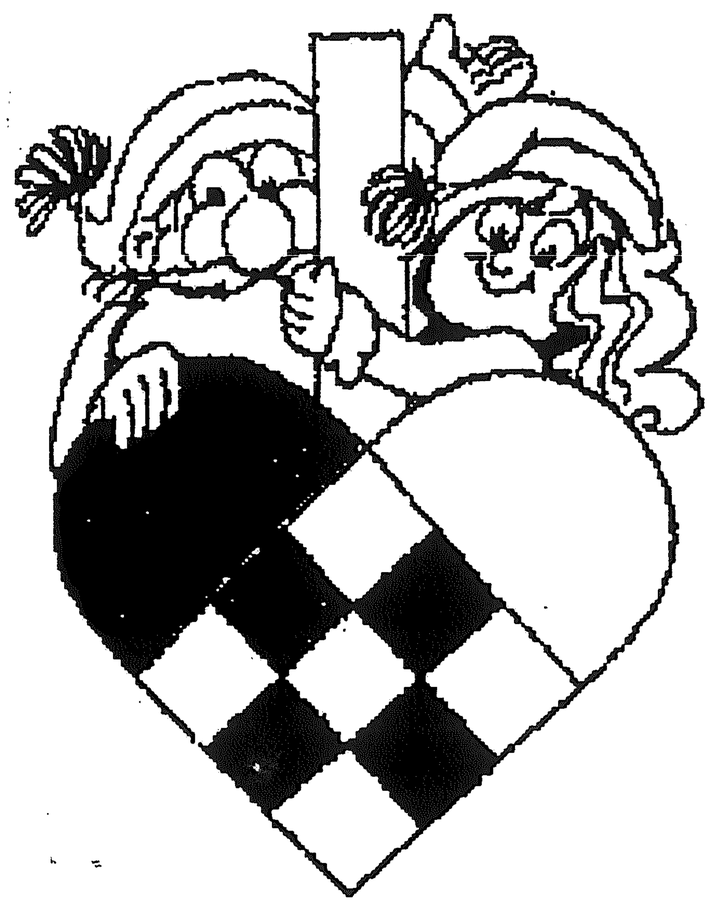

KRYSSORD

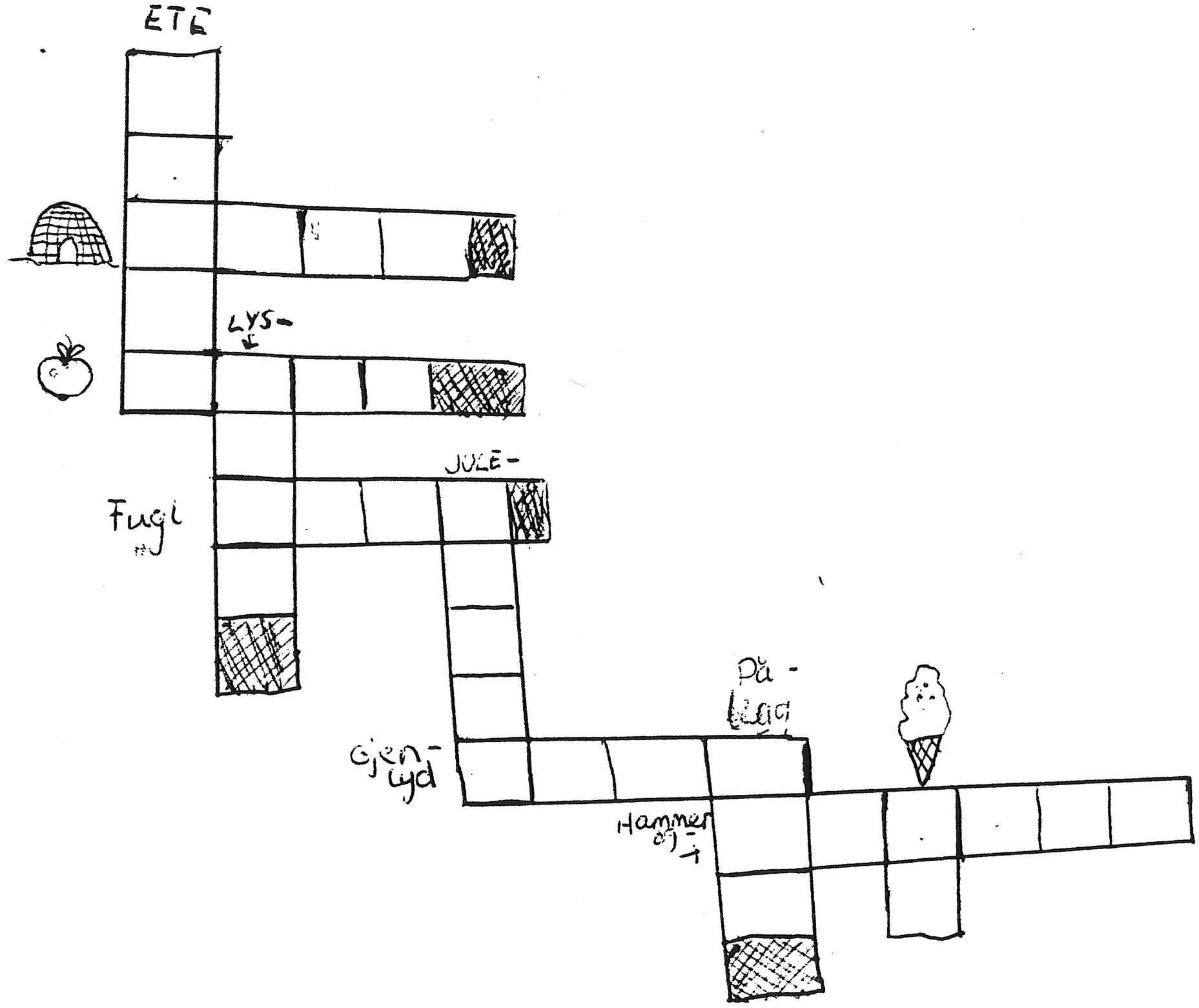

Svar på gåtene:

1. Fordi han ikke skal vekke sovepillene.

2. Fordi det er spor i leverposteien.

3. Edderkoppen.

4. Begge skyter skudd.

Lyst til å prøve noen nye kakeoppskrifter til Jul? - disse to er du garantert å få avsetning på!

Konfektkaker - Maryland Cookies

200g smør
150g sukker
150g brunt sukker
2 egg
275g hvetemel
1 ts bakepulver
50g hakkede mandler
1 plate kokesjokolade

Sukker og smør røres kremaktig, tilsett det øvrige.

Sette deigen på platen m/teskje
Kakene flyter noe utover.

Stekes på 180`C i 10 -12 min.

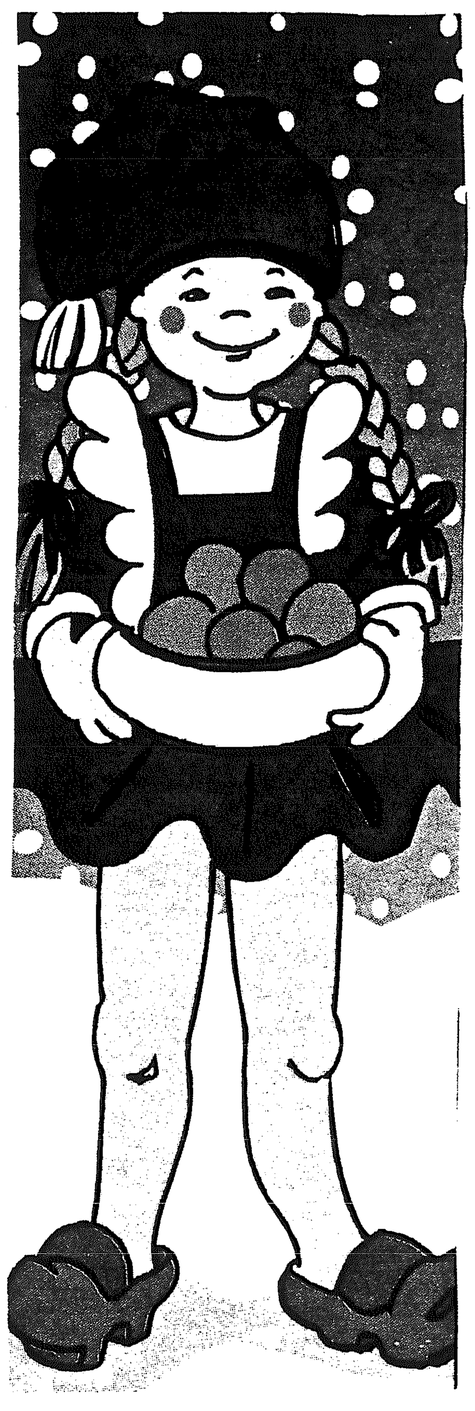

Karamellkaker

200g smør
2 1/2 dl sukker
2 ss sirup
2 ts bakepulver
1 ss vaniljesukker
6 dl hvetemel

Smør og sukker røres hvitt, og det øvrige tilsettes.
Deigen må arbeides noe på benken for å bli smidig.
Rulles ut til pølser som trykkes litt med handflaten.

Stekes på 200`C i 12 - 15 min.

Skjæres på skrå som snipper når de er ferdig stekt.

Dette burde falle i smak for kakemonser.
Lykke til!

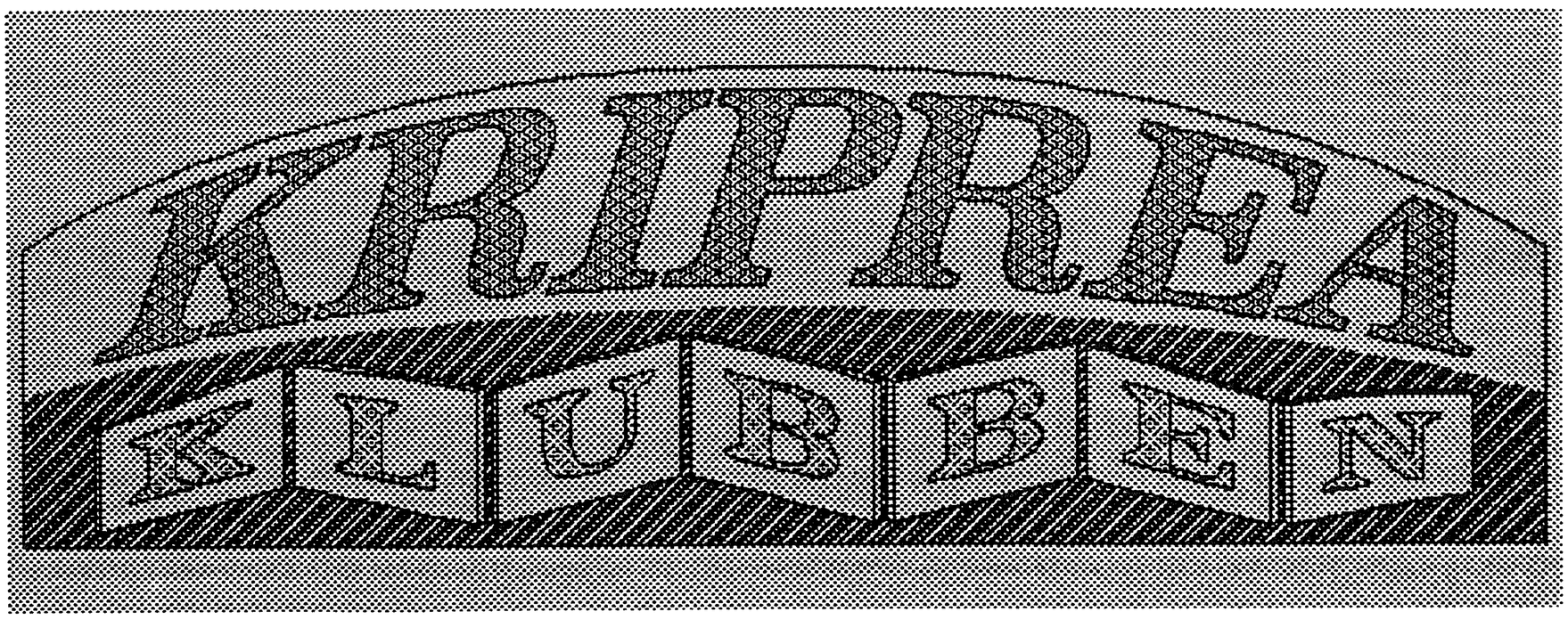

Kriprea Klubben er en klubb som alle kan være medlemmer i. Det er medlemmer fra Virak, Håkvik, Narvik, Haugesund, Kristiansand, Svolvær, Todalen, Oslo og Utskarpen (utenfor Mo i Rana).

Det er medlemsaviser (KRIPREA POSTEN) 6 GANGER I ÅRET. De koster: Tilsendt: kr 5,- og levert: kr 2,-. Medlemsavisene inneholder blandt annet Hei og Hå, premieoppgaver, stoff som medlemmene sender inn, vervekupong og litt mere. Kriprea Posten kommer ut: Januar, Mars, Mai, Juli, September og November. Som medlem forplikter du deg ikke til å kjøpe noen Kriprea Poster, men det er jo fint om du kjøper i hvert fall en.

Klubben har også medlemsrapporter som er gratis. Disse kommer ut ca. fire ganger i året. I en medlemsrapport står det hvor mange medlemmer klubben har, og litt annet om klubben. Rapporten får alle medlemmene automatisk.

Aldersgrense: 0 -200 år. Det er noen voksne medlemmer også, så det skader ikke om det blir flere..... Klubben ble til i januar-93. Nå har klubben nesten 40 medlemmer.

Har du lyst til å bli medlem, så ring, eller send noen ord til, eller snakk med:

KRIPREA KLUBBEN,
v/Lars F. Ravn,
Virak E6 161,
8520 ANKENESSTRAND Telefon: 76 95 96 20 (Spør etter Lars).

Gledelig jul og godt nytt år

Julemesse/basar

I år, rettere sagt 27.november, var det duket for stor julemesse/basar på grendehuset i regi av grendelagsstyret. Ideen kom tidlig i høst, og det samtidig fastsatt at sambygdere skulle møtes en dag i uka, for å lage salgsvarer og gevinster.

Hver onsdag kl. 18.00 flere uker i forveien var det den harde kjernen som møttes borte på skola, med godt humør, skravletvang og kreative evner. De ble lagd hekser, fjøler ble malt og dekorert og fjærestein ble til koselige nissetroll. Det ble og strikket sokker, og flaskeforklær ble sydd og brodert på. Innimellom var det kaffe og røykepause. Ellers i hjemmene rundt omkring ble det malt å koster, små julemotiv ble brodert og dorullbeholdere ble sydd. Også noen av hovedgevinstene var hjemmelaget, og til stor beundring av mange. Noen eksempler er blomsterbord og juleduk.

Lørdag 27. kom med oppholdsvær (til Gunns store lettelse) og mange besøkende. Dørene åpnet kl. 11.00 og siget av folk var jamt stort sett hele dagen. Alle aldersgrupper var representert og det var mye å glede seg over for store og små: Loddsalg på bok med mange fine gevinster, salg av vakre husflidsprodukter, åresalg, tombola og ikke minst salg av kaffe, kaker, pølser og brus. I tillegg var det en koselig julestemning gjort av nydelige dekorasjoner og søt julemusikk. Med hovedtrekninga kl. 18.00 nærmet julemessa/basaren seg slutten. I år var gevinsttallet rekordhøyt: 38 hovedgevinster. Innholdsregisteret kan fortelle om bl.a. gulrøtter, juletrær, hekladuk, kransekake, dukke og adventsstake.

Da de besøkende vendte nesa hjemover, var det forhåpentligvis med godt humør og et inntrykk av en koselig kveld på skola. Vi som arrangerte kunne iallfall se oss godt fornøyd med en bruttoinntekt på noe over 20.000 kr. En fin støtte til grendehuset som bl.a. skal brukes til ny komfyr.

På vegne av grendelagsstyret vil jeg få takke for all hjelp og støtte både før, under og etter julemessa/basaren. Ønsker alle en riktig god jul og et godt nytt år.

Aina Olsen
Grendelagsstyret

Trekningsliste for grendelagets julemesse/basar:

Gevinst	Navn
1. Juleduk	Line Kristiansen
2. Adventskalender	Viggo og Øystein Bjerkelund
3. Trolldeigpar	John i. Moen
4. Duk i lappeteknikk	Bjørn Bech
5. 10kg gulrot	Turid Mathisen
6. 10kg gulrot	Bente Edvartsen
7. 10kg gulrot	Levi Frivåg
8. 10kg gulrot	Fam. Simonsen
9. 10kg gulrot	Annie & Ingvart Strand
10. 1 juletre	Gunnar karoliussen
11. 1 juletre	Turid Mathisen
12. 25kg mandelpotet	Helene Hartvigsen
13. Fruktkurv	Albert Olsen
14. 1 par sokker	Lilly Halvorsen
15. Adventsstake	Veronika Hasli
16. Hekla rund duk	Alf Harald Bjerkelund
17. Juleteppe	Line Kristiansen
18. Tårnkake	Toril Edvartsen
19. Lastebil	Jonette Høgland
20. Fotoalbum	Ingeborg Eilertsen
21. Pizzafjøl m/kniv	Edmund Ravn
22. Dukke m/klær	Agnes Pettersen
23. Strech laken	Paula Millerjord
24. Strech laken	Ann Kvanmo
25. Selbuvotter og panneband	Anne Bech
26. Juleduk	Torstein Olsen
27. Sengesett	Sigfrid Indregard
28. Blomsterbord	Asbjørn S. Eidissen
29. Blomsterbord	Svanhild Ulriksen
30. Blomsterbord	Jorunn Johansen
31. Blomsterbord	Berit Olsen
32. 3 kakebokser + brett	Ingvild Kristin Løkken
33. 2 kakebokser + brett	Inger Elin Overvåg
34. Heks	Albert Bjerkelund
35. Heks	Lars Flønes Ravn
36. Stretchlaken	Jørn Andre Frivåg
37. Paiform + 6 eggeglass	Hildur Eilertsen
38. Heks	Charlotte Bjarkøy

TELEFONLISTE

Brink, Arne.....76 95 96 35
Gerd
Karlsen, Ole.....76 95 96 48
Torill
Hansen, Gunnar..... 76 95 96 42
Toril Ranheim
Kristiansen, Jostein..... 76 95 96 77
Larsen, Torfinn.....76 95 96 32
Gunn
Ravn, Kjell-Olav.....76 95 96 20
Flønes, Arna
Ravn, Edmund..... 76 95 96 12
Paulsen, Terje..... 76 95 96 21
Eidissen, Gaute.....76 95 96 53
Anne Berit S.
Ravn, Svein..... 76 95 96 61
Anita D.
Ravn, Håkon.....76 95 96 51
Alma
Kongsbakk, Lilly..... 76 95 96 49
Indregard, Sigfrid..... 76 95 96 43
Stein
Indregard, Sigfrid (i byen). 76 94 69 64
Johansen, Harry..... 76 95 96 15
Pettersen, Agnes
Kongsbakk, Jørgen..... 76 95 96 17
Eilertsen, Osvald.....76 95 96 18
Ingebjørg
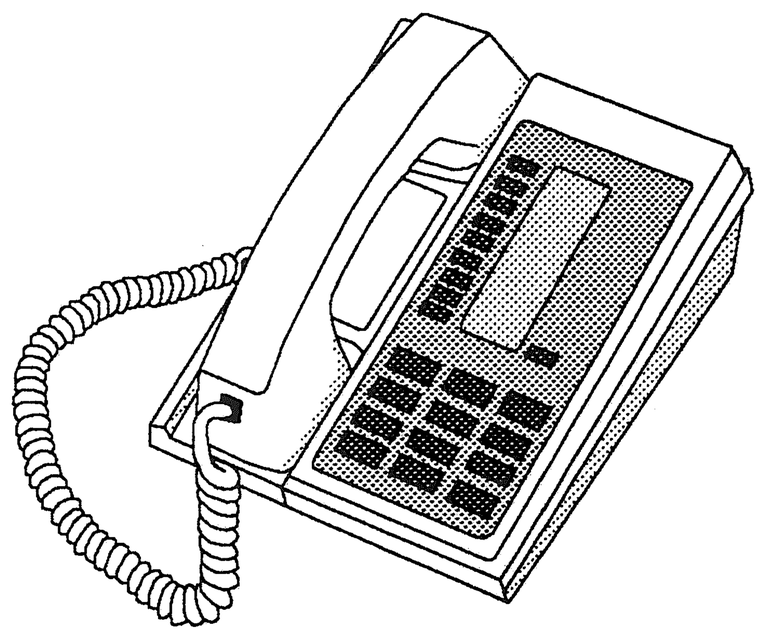
Overvåg, John Martin..... 76 95 96 46
Liv
Larsen, Arthur..... 76 95 96 23
Edith
Olsen, Albert..... 76 95 96 59
Olga
Gundersen, Hans..... 76 95 96 55
Ragnhild
Olsen, Torstein..... 76 95 96 40
Berit
Åsheim, Marit.....76 95 96 56
Nygård, Gunvor.....76 95 96 45
Dahl, Olga..... 76 959614
Bjerkelund, Kåre.....76 95 96 27
Gerd
Bjerkelund, Alf Harald..... 76 95 96 71
Randi
Jensen, Trond..... 76 95 96 41
Holmer, Ben..... 76 95 96 50
Røssås, Jan..... 76 95 96 22
Gerd
Røssås, Margit..... 76 95 96 19
Larssen, Agnar..... 76 95 96 31
Larssen, Alvilde
Ravn, Henning..... 76 95 96 34
Emma